

[Socialministeren.]

ud over de daglige eller ugentlige overenskomstmæssige normale Timetal, skal afspadseres — det vil sige, at den, der har haft Overarbejde, skal have en Fridag, for hver Gang Overarbejdet sammenlagt er løbet op til en fuld Arbejdsdag. Der skal inden for de enkelte Fag gennem Organisationerne træffes nærmere Aftale om Regler for Praktiseringen af Afspadsering af Overarbejde, og for, hvornaar dette skal finde Sted. Reglerne kan indeholde Bestemmelse om, at der i de Fag, hvor der under Hensyn til Fagets særlige Forhold eller Overarbejdets særlige Karakter nødvendigvis maa anvendes Overarbejde, kan gives Lempelser med Hensyn til Fritagelse for Afspadsering. Spørgsmaal om Uenighed angaaende ovenstaaende Regler afgøres efter de inden for Organisationerne gældende Regler for Behandling af faglig Strid. Nærværende Aftale træder i Kraft fra og med den 1. Marts 1937.

Under Forudsætning af, at der var opnaaet Enighed om denne Aftale, vilde det ikke have været nødvendigt i en Lovgivning at faa fastslaaet andet, end at paa de Omraader, hvor en saadan Aftale ikke dækkede, det vil sige uorganiserede Arbejdsgivere og uorganiserede Arbejdere inden for de faglige Omraader, der i øvrigt dækkedes af Hovedorganisationerne, skulde de paagældende uorganiserede Arbejdsgivere og Arbejdere være underkastet de samme Regler, som blev fastsat inden for de forskellige Fag i Henhold til denne Aftale. Men der skete desværre det, at medens De samvirkende Fagforbunds Forretningsudvalg gav Tilslutning til Aftalen, blev den forkastet af Arbejdsgiverforeningens Forretningsudvalg, væsentligt, saa vidt jeg ved, paa Foranledning af Jernindustrien. Det blev derfor nødvendigt at føre Lovgivningsarbejdet videre, idet jeg dog minder om, at Loven blev udformet saaledes, at forudsat at der ogsaa efter Lovens Vedtagelse blev Enighed mellem Organisationerne, vilde det være muligt at faa gennemført praktisk talt de samme Lempelser, som forudsattes i den Aftale, der ikke var blevet vedtaget. Der skete jo saa det, at knap 14 Dage efter Lovens Ikrafttræden, den 13. Oktober 1937, fremsatte det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen paa egne og 9 andre Medlemmer af Det konservative Folkepartis Vegne et Forslag til Lov om Udskydelse af Lovens Ikrafttræden til 1. Oktober 1938. Forslaget gik i øvrigt nærmere ud paa, at der skulde nedsættes et Udvalg paa 7 Med-

lemmer, en af Socialministeren udpeget Formand, 3 Medlemmer valgt af Arbejdsgiverforeningen og 3 Medlemmer valgt af De samvirkende Fagforbund. Dette Udvalg skulde have til Opgave at undersøge Mulighederne for mellem Arbejdsgivere og Arbejdere at skabe overenskomstmæssige Regler angaaende Overarbejde, og Udvalget skulde afgive Betænkning senest 28. Februar 1938.

Dette Forslag giver mig Anledning til at fremkomme med følgende Bemærkninger:

Kort efter at Loven af 7. Maj 1937 var blevet stadfæstet, udsendte Socialministeriet den 26. Maj 1937 til hver af de to Hovedorganisationer en Skrivelse, hvori Ministeriet, foruden at give en Vejledning angaaende Lovens Anvendelsesomraade, henledte Hovedorganisationernes Opmærksomhed paa, at Lovens Regler var opbygget paa Grundlag af det ønskelige i, at Organisationerne selv ved indbyrdes Forhandling i videst muligt Omfang ordnede de herhenhørende Forhold, idet en saadan frivillig Ordning Parterne imellem, navnlig angaaende Overarbejdets Afspadsering, jfr. Lovens § 5, 1ste Stykke, paa Forhaand maatte anses for bedre stemmende med det paagældende Fags Tarrv end en Anvendelse af Lovens generelle Tvangsregel. Under Henviisning hertil samt til, at Regelen i Lovens § 10, hvorefter Loven først skulde træde i Kraft den 1. Oktober 1937, netop skyldtes Ønsket om at give Fagene Lejlighed til at ordne sig gennem faglige Aftaler, opfordrede Ministeriet i Skrivelse af 26. Maj 1937 Fagorganisationerne til gennem Forhandling at søge tilvejebragt en overenskomstmæssig Ordning af de af Loven omfattede Forhold. De Forsøg, der derefter og i Tiden indtil 1. Oktober 1937 blev gjort paa at tilvejebringe et overenskomstmæssigt Grundlag, gav imidlertid ikke noget større Resultat. Først omkring 1. September 1937 begyndte der at komme en Smule Gang i Forhandlingerne, og i Løbet af August—September 1937 blev der afsluttet nogle Overenskomster, men dog i ganske utilfredsstillende Omfang, og endnu indtil Slutningen af Oktober 1937 var der kun en enkelt Overenskomst, Bogtrykkerfagets, der var blevet godkendt af Ministeriet. Den Adgang til at udføre Overarbejde og den Smidighed, som Ministeriet havde haabet skulde være opnaaet, var saaledes langt fra at være tilvejebragt, da Loven traadte i Kraft den 1. Oktober 1937. Under disse Omstændigheder kan det ikke forundre, at det vakte en Del Uro, ikke mindst i Pressen, da Loven traadte i Kraft;